

- Із появою ідеї українізації, почато в УРСР всілякі експерименти та політичні старання повернути наріз на соціалістичне думання, з точки зору української мови та культури.
- Усунено з уряду російських шовеністів, і назначено “українських” комуністів щоб провадили урядом. Лазар Каганович став секретарем КП(б)У, а високі пости одержали Влас Шумський та Микола Скрипник.
- Всюди поширено вжиток української мови
 - усі урядові та партійні працівники мусіли навчитися говорити і писати українською мовою.
 - усі урядові установи мали спілкуватися українською мовою
 - усі урядові форми, публікації та проголошення мусіли бути українською мовою
 - всі школи мусіли навчати українською мовою
 - газети, журнали та книжки мали ддо великої міри бути в українській мові.
- 1917, 40% міського і 15% сільського населення вміють читати і писати.
- 1927, 70% міського і 50% сільського населення вміють читати і писати.
- 1933, лиш 4% всего населення є неграмотні (illiterate).
- Завдяки комісареві науки, Миколі Скрипнику, відбувається швидкий зріст освіти на українській мові.
- В той сам час, швидкий зріст україномовної преси.
- Українську мову запроваджено в школах офіцерів Червоної Армії, які знаходилися на території УРСР.
- Одним словом, відбувається революція освіти разом із МОДЕРНІЗАЦІЄЮ України.
- Виринають також нові ідеї в політиці, особливо спротив проти імперіялізму російської культури.
- Письменник Микола Хвильовий описує російський шовенізм і імперіялізм, та закликає до відкинення російської культури з України своїм кличем “Геть від Москви.”
 - запеклий інтернаціоналіст/комуніст
 - популярний письменник, авангардист
 - засновує спілку письменників ВАПЛІТЕ (Вільна Академія Пролетарської Літератури)
 - він бачить російський шовенізм у культурі та практиці більшовиків Росії, і закликає до народнього комунізму в Україні.
- Хвильового ідеї підтримує Олександр Шумський, комісар освіти України, який закликає Центральний Комітет Комуністичної Партії в Москві щоб відкинули централізацію комунізму.
- Рівнож, молодий економіст, Михайло Волобуєв, в 1928, показує що Росія і партія в Москві поводитья як імперіялістична держава, і експлуатує ресурси

своїї колонії України, так як це робили російські царі. Він закликає до закінчення експлоатації України.

- Усі ці прояви українського націоналізму (навіть що вони є про-соціалістичними), є до великої міри спричинені (caused), і пов'язані із смертю Леніна в січні 1924 р. Його смерть починає гостру боротьбу за владу в Москві, і до великої міри, аж доки не роз'яснилося спадкоємство Леніна влади в Москві, в Україні дозволялося продовжувати українізацію.
- 1924 – 1932, в Україні відбувається політична, економічна, соціальна і культурна революція.
- Офіційна позиція уряду про українізацію, запалює молодь держави, а поштовх в освіті, видвигає (raises) молодь яка може критично розглядати і творити нову культуру і державу.
- Революція також дає змогу мистцям, письменникам, композиторам, режисерам відкривати нові течії (new paths).
- Це був час де старе мінялося на нове, але в контексті минулого.

Література

- Групи такі як ГАРТ, ПЛУГ, ВАПЛІТЕ
- Нові форми:
 - пролетарна література (від населення для населення)
 - символісти (Тичина)
 - футористи (Семенко)
 - неокласики (Рульський, Зеров)
- Всі закликали до художньої завершеності (excellence) і звертали увагу на Європу, а не на Росію.
- Вірять що полеміка, дискусія і сварки посилюють (strengthen) творчість (creativity).
- Багато письменників проявляють велетенські твори, між ними Тичина, Рильський, Зеров, Драй-Хмара, Филипович, Плужник, Сосюра, Бажан, Осьмачка, Остап Вишня, Яновський, драматург Микола Куліш.

Театер

- В театрі режисер/актор Лесь Курбас, і його театер *Березіль* визначаються як один із найкращих театрів Європи.

Кінофільми

- В новім мистецтві кінематографії, режисери Олександр Довженко та Дзіга Вертов прославляються своїми фільмами по цілому світі.

Наука

- Відбувається реформа науки в школах і при університетах.
- Втримано Академію Наук, і навіть спроваджується (imports) науковців із еміграції, які не є комуністами (наприклад Михайло Грушевський).

Церква

- Після спроби в 1918 відірвати православну церкву від Московського Патріярха, і створення Української Автокифальної Православної Церкви (УАПЦ), уряд УРСР дозволяє УАПЦ стати незалежною церквою в Україні, і дозволяє їй діяти, навіть що комуністи не хочуть релігії в державі.
- 21 жовтня 1921 створено Українську Автокифальну Православу Церкву, очолену митрополитом Василем Липківським.
- Церква швидко зростає, навіть без підтримки Московського Патріярха, і захоплює щораз більше парафіян і в УРСР і в Канаді та ЗСА.
- Церква впроваджує дуже ліберальні реформи, починає уживати українську мову у Богослужені (а не старо-слов`янську), дозволяє всім єрархам женитися, і так далі.
- УАПЦ існує до 1926 року, коли її розв`язано, і митрополита та єпископів арештовано.